

การเสวนา เรื่อง “อาเซียนหลัง ๒๐๑๕ : เสถียรภาพหรือความท้าทาย (มิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม)”

วันอังคารที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ เวลา ๑๐.๔๕ – ๑๒.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องออดิทอเรียม ศูนย์ประชุม C asean อาคารไอเบอร์เว็ลด์ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ มีการจัดเสวนาเรื่อง “อาเซียนหลัง ๒๐๑๕ : เสถียรภาพหรือความท้าทาย (มิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม)” โดยมีผู้ร่วมเสวนาได้แก่ นายไกรสิทธิ์ วงศ์สุรไกร กรรมการนายทะเบียนสภาหอการค้าไทย นางสาววิตรี สุวรรณสถิตย์ ที่ปรึกษากระทรวงวัฒนธรรม ดร.กมลินทร์ พิณิจภูวดล ผู้อำนวยการสถาบันระหว่างประเทศ เพื่อการค้าและการพัฒนา ดำเนินการเสวนา โดย นางสาวสุภาสินี ชมะสุนทร รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โดยนายไกรสิทธิ์ วงศ์สุรไกร กรรมการนายทะเบียนสภาหอการค้าไทย กล่าวถึงมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมว่า ในอนาคตจะต้องมีการเชื่อมโยงกันมากขึ้นโดยเฉพาะนักธุรกิจที่เป็นคนรุ่นหนุ่มสาว ซึ่งหากเรายังคงมุ่งที่จะปกป้องผลประโยชน์และผูกขาดการค้าแบบเดิมๆ ก็จะทำให้ได้รับผลกระทบซึ่งเราไม่ต้องการให้เกิดขึ้น และจะต้องให้ความสำคัญกับสินค้าของอาเซียนเพิ่มมากขึ้นด้วย ไม่ใช่คำนึงแต่สินค้าไทยเพียงอย่างเดียว รวมทั้งในปัจจุบันภาคธุรกิจเองก็ยังขาดบุคลากรที่มีความมุ่งมั่นและตั้งใจที่จะทำงานเพื่อองค์กร ซึ่งจะต้องเปิดโอกาสให้คนรุ่นใหม่ๆ ได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้น ในเรื่องความแตกต่างระหว่างคนรุ่นเก่ากับคนรุ่นใหม่ยังมีอยู่ให้เห็นได้ชัดเจนคือเรื่องเทคโนโลยีหรือการใช้เครื่องมือใหม่ๆ เข้ามาช่วยในการทำธุรกิจ ซึ่งโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เราจึงต้องก้าวตามให้ทันยกตัวอย่างประเทศเวียดนาม การใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในเชิงพาณิชย์มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ซึ่งสภาหอการค้าไทยมีความเป็นห่วงในเรื่องนี้ รวมทั้งเรื่องของ SME ซึ่งมีปัญหาเรื่องแหล่งเงินทุน สภาหอการค้าไทยเองพยายามที่จะให้ภาครัฐให้ความสนใจมากขึ้น ซึ่งประเทศอื่นๆ ในอาเซียนมาความตื่นตัวในเรื่องนี้มาก และยังมีเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญนอกเหนือจากเรื่องของเศรษฐกิจคือเรื่องของสุขภาพของคนในอาเซียน ซึ่งที่ผ่านมายังไม่ได้มีการพูดถึงเรื่องนี้ว่าเรื่องโรคติดต่อหรือสุขอนามัยที่ดีควรเป็นอย่างไร ซึ่งหากปล่อยปละก่อให้เกิดโรคติดต่อระหว่างประเทศขึ้นอาจทำให้เกิดผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจได้

ด้านนางสาววิตรี สุวรรณสถิตย์ ที่ปรึกษากระทรวงวัฒนธรรม กล่าวว่า ประเทศในอาเซียนมาความแตกต่างกันในหลายด้าน ดังนั้นการสร้างอัตลักษณ์ร่วมกันจะต้องดำเนินการอย่างเข้าใจในความแตกต่าง ๆ ระหว่างกัน โดยมองหาจุดที่มีความเหมือน ความสอดคล้องกัน หรือความผูกพันกันมา เพื่อให้เกิดความกลมกลืนและการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ที่ผ่านมาระบบเปิดรับวัฒนธรรมต่าง ๆ แต่กลับไม่ได้สร้างคุณภาพภายในประเทศ ซึ่งการมองไปข้างหน้าเป็นเรื่องที่ดีแต่ต้องมองรอบๆ ด้วย โดยต้องยอมรับว่าบริบทของเราเองยังมีปัญหาที่สลับซับซ้อน และมีความเหลื่อมล้ำทั้งทางด้านความรู้และวัฒนธรรมอยู่มาก ซึ่งต้องใช้เวลาในการลดปัญหาดังกล่าว แต่ถึงแม้กลุ่มประเทศอาเซียนจะมีความแตกต่างกันในเรื่องของศิลปะ วัฒนธรรม บริบทต่างๆ ในแต่ละประเทศ แต่ยังมีข้อดีที่ทางด้านภูมิศาสตร์ที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ อย่างไรก็ตามมองว่าสิ่งที่ท้าทายที่สุดสำหรับประเทศไทยและประเทศสมาชิกอาเซียน คือ การที่จะเปิดรับเรียนรู้ และวิเคราะห์ วัฒนธรรมใหม่ แล้วนำไปปรับใช้ ดังเช่นคำกล่าวที่ว่า “รู้เขารู้เรา” ประชาชนถือว่ามีความสำคัญอย่างมาก หากขาดความรู้และไม่ยอมรับเรื่องของความแตกต่างก็จะทำให้เกิดช่องว่างทางสังคมและเกิดปัญหาต่างๆ ตามมาอีกมาก จนส่งผลกระทบต่อเรื่องเศรษฐกิจภายในประเทศนั้นๆ

ขณะที่ ดร. กมลินทร์ พิณิจภูวดล ผู้อำนวยการสถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา ระบุว่า การขับเคลื่อนอาเซียนนับจาก ๒๐๑๕ เป็นต้นไปนั้น จะต้องรวมพลังอาเซียนเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยที่วาระการพัฒนาจะต้องยึดโยงกับทุกบริบทของโลกเข้าด้วยกัน ทั้งในด้านของการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและความมั่นคง นำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำ ส่งเสริมความเสมอภาค และที่สำคัญเน้นความร่วมมือในการพัฒนา ทั้งนี้ มองว่าอีกหนึ่งอัตลักษณ์สำคัญ คือ ความเป็นพลเมืองอาเซียน ซึ่งถือเป็นประเด็นท้าทายว่าจะทำอย่างไร ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างประชาคมอาเซียนและสามารถก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนได้อย่างบรรลุผล